

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Co/566/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213112
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Mikulajová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213112.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu žiar nad Hronom č. k. 5C/128/2012-88 zo dňa 23.09.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol. Žalobcov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti žalobcu nepovažoval za dôvodný.

Žalobca návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, najmä jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevyľúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania danej veci, a preto je potrebné vyčkať na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti.

Prvostupňový súd konštatoval, že podanie sťažnosti na ústavný súd nie je dôvodom na prerušenie konania, najmä ak o namietanej zaujatosti sudcov už bolo zákonným spôsobom, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p., právoplatne rozhodnuté a v konaní o ústavnej sťažnosti sa nerieši otázka, ktorá by bola prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej, ale len procesná otázka.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O.s.p. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal a uvádzal najmä tieto skutočnosti:

Súd vo svojom rozhodnutí nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie je preto nepreskúmateľné a musí byť zrušené.

Doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Žalobca už v žalobe upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať

za nestranného. Je tomu tak aj preto, že rozhodovanie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhľadom na to, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená žalobcovi škoda. Žalobca s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu žalovaným podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia okresného súdu nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutiami krajského súdu, ktoré hodnotí žalobca ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva žalobcu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 11.09.2014 žalobca zaslal návrh na zrušenie pojednávania nariadeného na deň 18.09.2014, pričom prílohou e-mailu boli súbory návrh na zrušenie pojednávania a ústavná sťažnosť.

Okresný súd mal k dispozícii všetky listiny predkladané žalobcom spolu s návrhom na prerušenie konania a pokiaľ v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že podanie sťažnosti na ústavný súd žalobcom nie je dôvodom na vyhovieť návrhu na prerušenie konania, je správny tento záver keďže nebolo preukázané vedenie takého konania, ktoré by mohlo podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a nemajetkovej ujmy. K námietkam žalobcu, že napriek rozhodnutiam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu nadriadeného, o tom, či je a ktorý sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, musí okresný súd prerušiť konanie vo veci samej do rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici, dal prvostupňový súd dostačujúcu odpoveď. Odvolací súd poukazuje navyše aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30 Cdo/727/2011, v ktorom dospel k názoru, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je samotná skutočnosť, že je súdom prejednávaná vec náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tohto súdu v inej veci. Pomer sudcu k veci zakladajúci pochybnosť o jeho nestrannosti by mohol byť naplnený len vtedy, ak by mal ten istý sudca prejednať žalobu na náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená jeho vlastným postupom v posudzovanom konaní. Nie je dôvodná námietka žalobcu, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania, pretože tieto v rozhodnutí zrozumiteľne uviedol.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

O námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 5C/128/2012 bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 23NcC/252/2012 zo dňa 11.10.2012 v spojení s opravným uznesením 23NcC/252/2012 zo dňa 05.11.2013 tak, že sudkyňa O..

W. M. z prejednávania a rozhodovania vylúčená nebola, keďže nekonala v dotknutej exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a vzniku škody (5Er/435/2010, EX 2920, povinný Z. J., vymoženie pohľadávky oprávneného (žalobcu) zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX.). Vylúčená bola len sudkyňa O.. O. D., nakoľko bola v predmetnej exekučnej veci zákonnou sudkyňou. Zo spisu vyplýva, že vec pôvodne napadla ako zákonnej sudkyňi O.. D., po vylúčení ktorej bola vec pridelená náhodným výberom, elektronickou podateľňou JUDr. M..

V danej veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z mnohých uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh žalobcu, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Podľa § 109 ods. 2 O. s. p., prerušenie konania nie je obligatórne, a teda súd môže konanie prerušiť a tiež nemusí. Dôvodom pre prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., však vždy musí byť tá skutočnosť, že prebieha konanie v ktorom sa rieši tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka, pričom vylúčenie sudcu okresného súdu nie je prejudiciálnou otázkou. Konanie o námietke je procesnou otázkou a nejde o otázku, ktorá by bola prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej, na čo správne poukázal okresný súd. Akceptovaním návrhu na prerušenie konania by došlo len k prietahom v konaní.

Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd nepovažoval žiadne odvolacie námietky žalobcu za dôvodné.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

P o u č e n i e :   Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.